

iudiciū pbat. Tercia in mentis operatione sub
iudiciū. Quibz qd de pte id officiu ē utere
an disnutrientq; corporib; pfecto sit. Nullū ū
rationis pte sensus ut iudiciū. hec autē ē herbarū
atq; arborū. Quicqd tñ radicit adfixū tenet.
cū ū cōposita atq; cū iuncta ē. Ac pma sibi
sumens. & imitate cōstituent. uariū de reb;
capere potit. ac multiforme iudiciū caput.
Omne enī animal qd sensu uigat. id ē nascit. & alit.
sensus ū diuisi. & uarij. adq; nariū numerū crescunt.
Ita qdqd tantū alit. nō xasentit. Quicqd ū sentire
potit ei pma qd anime uis nascendi scilicet. atq;
nutriendi pbat ēē subiecta. Quib; ū sensu adē
nō tantū eas rerū capiunt. formasq; b; sensibili
corpore ferunt pte. si absente. qd sensu.
sensibilib; qd sepositis. cognitarū sensu formas
imagines tenent. memoriāq; efficiunt. & ut
qdq; animal ualeat longius. breuiusq; custodit.
casimaginationes cōsulat. atq; meminerit.

ut ubiq; sigs sedm epicuros dicat. Omis uoluptas bonū qd faciat animo. Aut
sōm fōmōs. Omis uoluptas nō bonū eoq; multa infortuna adducat. Ceterū nō
cessariū colligerent. atq; id fieri impossibile uidet. ut de cetero
re cū tana cōclusionē facta utraq; eēt uera qd sibi disson
uentis ratio cōmatio cōcluserit. cuius ratio cōmationi credi
alia sit. ut ppter cōcō abiguū. uisū ē pū disputationis. ipsius
necessariū. ut ppter cōcō abiguū. uisū ē pū disputationis. ipsius
hera atq; integrā cōsidare natam. qd cognita. tū illud
latiora qd p disputationē inueniret. an uere cōphensū
cōcō possit intellegi. Hinc igit pfecta ē logice pita
discipline. que disputandi modos atq; ipsas ratio cō
nationis mōnoscendi uias parat. ut que ratio cōmatio
nō qdē falsa. nō autē uera sit. que ū sep falsa. que
nūquā falsa possit agnosci. Hui aut uis duplex ēē
ppendit. Una qdē in inueniendo. alia in iudicando
qd maioris & a tullius in eo libro cui topica titulus.
eident expōit dicens. Cū omis ratio diligens differen
di. duas habeat partes. unā inueniendi. altā in iudi
candi. utriusq; pnceps ut m uidet aristoteles sunt.
Stoici aut in altā elaborauer. iudicandi enī mas
diligentē pseruti sunt. ea scienciā quā dialecticā
appellant. Inueniendi artē qd topica dī. qd ad

Abb. 35a

nece debet uter totū in singulis &
 u notē pore^{re} & eorū quorū commu
 ne est cōstatuere ualeat & forma
 resubstantiā. Quo circa sine quā
 est qm cōmune ē neq. mult^{plex} qm eius
 qm multitudinis genus aliud ingrendū
 uidebit genus omnino n̄ ēē. Idemq.
 de ceteris intellegendū est. Quod si
 tam^{solu. modo.} intellectib; genera & species ceteraq.
 capiunt. Cū omnis intellectus aut ex
 fiat subiecta ut se se res h̄t. aut ut se se res n̄ h̄t
 Nā ex nullo subiecto fieri intellectus n̄ pot.

Si generis & species ceteraq. intellectus ex
 re subiecta ueniat. ita ut se se res
 ipsa habet que intelligit. Itā n̄ tantū
 in intellectu positas. sed in rerū & itā
 ueritate cōsistunt. Et rursus quaten
 dū ē quesit eorū natura qd superior
 questio nesciga bat. Quæ res requirit ge

animal q. q. necesse ē. constituas;
 Si uerū homo ē animal ē. si uerā cio na
 le si uerā sibile si ue grāmati cū ab anima
 lis substantia n̄ recedit. Sublata igitur
 genere & cetera consummuntur. Post
 ceteris sequitur genus. Prior est igitur
 natura generis posterior ceterorū.
 Itaq. est igitur in disputatione p̄positū;
 Sed qm generis nom̄ multa significat. hoc ē
 enī qd ait. Uidetur autē neque genus
 neq. species simpliciter dici. Ubienū non
 est simplex dictio. illic multiplex signi
 fica cōst. pri^{us} huius nominis signi
 ficationes discernit ac separat.
 Ut de quāsignificatione generis tra
 ctaturus est sub oculis ponat. Sed
 cū neq. genus neq. species neq. diffe
 rentia neq. priū nec accidens signifi
 catione simplici sint. Cur deis an

142.
mora quidem exempla separabilis accidentis
in naturam sunt. Posteriorum inseparabilis.
ne extrinsecus uel ambulare tcurreres.
Idem non natura sed sola affert uoluntas.
Naturam posse tantum deducere non etiam facere
Istis separabilis accidentis extrinsecus uenien-
tis exempla. Illa uero inseparabilis. ut quia
cicatrix obducta uulneris occalluerit. Ma-
gis proprie aut differentia accipiantur.
Quae non accidentis sed substantiam formant
ut hominis rationalitas. Differentium
homo a ceteris. quod rationalis est et quod
mortalis. haec igitur magis proprie que
monstrant uniuscuiusque substantiam.
Nam si illa quidem idcirco communes dicuntur
quod separabiles et quod communes sunt. Aliqua
proprie quod separari non possunt quamuis sint
in accidentium numero. Illa uero magis
proprie predicantur. quod nullo modo a subiecto

205
etiam predicet. ut quod in se ipso animus est.
rationalis est. risibile est. homo est.
Cuius in se ipso sit calura. quod est acci-
dens. predicet ut accidentis. de animi
rationali. de risibili. de homine ut acci-
dens de quatuor reliquis predicet. Sed
horum profundior questio est. nec ad soluendum
satis est tempus. hoc tantum ingredientium
intellectum expectet. quod alia qui-
dem recto ordine predicant alia uero obliquo.
In moueri hominem rectum est. Id quod
mouet hominem esse ^{obliquum} conuoluisse
locutione proponit. quo circa recta
porphyrius in manibus; proportio non sum-
psit; Quod si in quibus predicationis solue-
attendant in singulis predicatione
inibus; comparans eas quidem predicationes. quae
recte si inueniatur a porphyrio esse nu-
meratas. eas si quod in eo ordine predicantur fuisse sepo-
sitas;

90

aut plures eē manifestū ē. Quas idcirco p̄ter
ne lectoris animū p̄lixitate confunderet.
Dicit aut p̄mū quidē speciē uocari unius
cuiq; figurā. quā ex accidentiū ēgregatio
ne p̄ficiat. Cautissime autē dictū ē unius
cuiq; h̄ enī scdm accidens dī. quā enī
cuiq; indiuiduo forma ē. ea n̄ ex substan
tiali quādā forma species. s; ex acciden
tib; uenit. Alia ē enī substantialis for
me ^{species} quā humanitas nuncupat. ea quā
non est quasi sub posita animali. s; tāquā
ipsa qualitas substantiā monstrans.
Hae enī & ab hac diuersa? quā unius cu
iusq; corpore accidens in se est. & ab ea
quā gen̄ deducta in partes.

Post tremū q. plura sunt. quā cū eadē
sint diuersis tam modis ad aliud atq;
aliud relata intellegunt. ut hanc ipsā.